

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Debrecenben, 2015. február hó 24. napján tartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az életveszélyt okozó testi sértés büntette miatt a vádlott ellen indított büntető ügyben a Nyíregyházi Törvényszék 2014. évi október hó 13. napján kihirdetett 1.B.573/2014/7. számú ítéletét megváltoztatja az alábbiak szerint.

A vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetést 1 (egy) év 6 (hat) hónapra enyhíti, melynek végrehajtását 2 (kettő) évi próbaidőre függeszti fel.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

I n d o k o l á s :

Az első fokon eljáró törvényszék a vádlottat testi sértés büntetében (Btk. 164. § (1) és (8) bekezdés I. fordulata) mondta ki bűnösnek és ezért 2 évi szabadságvesztés büntetésre ítélte, melynek végrehajtását 4 évi próbaidőre felfüggesztette. A törvényszék a szabadságvesztés büntetés végrehajtási fokozatát börtönben állapította meg. Akként rendelkezett, hogy a kiszabott szabadságvesztés büntetés végrehajtásának elrendelése esetén annak 2/3 része letöltését követően a vádlott feltételes szabadságra bocsátható. Végül kötelezte az eljárás során felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az ügyész a nyilatkozattételre fenntartott 3 napon belül a vádlott terhére jelentett be fellebbezést a kiszabott büntetés súlyosítása érdekében. Fellebbezését azzal indokolta, hogy a vádlott vele baráti viszonyban lévő testi és szellemi fogyatékos emberre támadt rá kellő indok nélkül és maradandó fogyatékoságot is okozott a közvetlen életveszélyes állapot mellett.

A vádlott és védője az ítéletet tudomásul vették.

A fellebbviteli főügyészség az ügyészi jogorvoslatot indokai alapján fenntartotta, összességében a kiszabott büntetés próbaidőre történő felfüggesztésének mellőzését és közügyektől eltiltás mellékbüntetés alkalmazását indítványozta.

Az ítéltábla az ügyészi fellebbezés folytán a törvényszék ítéletét a Be. 348. § (1) bekezdése alapján a Be. 361. § (1) bekezdése szerinti nyilvános ülésen bírálta felül.

A fellebbviteli főügyészség a nyilvános ülésen nem kívánt részt venni.

A védő az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta. Orvosi dokumentumokkal igazolta a vádlott jobb kezének fogyatékoságát, melyet az elsőfokú bíróság is megállapított. Ezen túl gerincferdülést igazoló dokumentumot csatolt be.

A vádlott az utolsó szó jogán megbánásáról nyilatkozott és arról, hogy portásként dolgozik, jövedelme 60.000,- Ft havonta.

Az ítélet tábla a felülbírálat során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályok maradéktalan betartásával eljárva ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett.

A vádlott a terhére rótt bűncselekmény elkövetését ténybelileg beismerte, vitatta azonban, hogy az életveszélyes eredménnyel járó lépsérülést az ő ütése okozta volna. Felmerült a szemtanúk vallomása során, hogy a sértett sérülését a cselekményt megelőző napon, vagy napokban szerezhette, illetve megpróbált felemelni egy körülbelül 75 kg súlyú lány ismerőst is, továbbá ellentmondásosan nyilatkoztak a tanúk, de a vádlott is az ütések helyéről.

Az elsőfokú bíróság mind a vádlott védekezését, mind pedig a szemtanú tanúk többször változtatott vallomásait körültekintően vizsgálta az egyéb bizonyítékok tükrében és elsősorban a szakértői bizonyítás eredményére tekintettel kizárta, hogy a sértett sérüléseit egyéb módon - nem a vádlott bántalmazása útján - szerezte volna és indokát adta annak is, hogy miért köthető a vádlott cselekményéhez a sértett sérülése.

Az elsőfokú bíróság által mérlegeléssel megállapított tényállás hibamentes és megalapozott. Csupán a vádlott személyi körülményeiben az elsőfokú bíróság határozatának kihirdetését követő azon változással egészítendő ki, hogy a vádlott 2014. október 14. napjától portásként dolgozik, havi jövedelme 60.000,- Ft és gerincferdülésben is szenved.

Az így kiegészített tényállást az ítélet tábla a másodfokú eljárásban a Be. 351. § (1) bekezdésére figyelemmel irányadónak tekintette.

A törvényszék okszerűen vont következtetést a vádlott bűnösségére és helyes cselekményének jogi minősítése is.

A büntetés kiszabása körében irányadó alanyi és tárgyi bűnösségi körülményeket az elsőfokú bíróság javarészt feltárta és túlnyomórészt helyesen értékelte.

Az elkövetéskor 22 éves vádlott esetében az 56. számú Büntető Kollégiumi véleményben írtakra figyelemmel a fiatal felnőttkor és nem a büntetlen előélet az enyhítő körülmény ezért az ítélet 10. oldalán 6. és 9. bekezdésében a büntetlen előéletre történő utalást a másodfokú bíróság mellőzte.

A másodfokú bíróság további enyhítő körülményként értékelte, hogy a vádlott maga is testi fogyatékkal él és a vádlott általi „tréfálkozást” követően a sértett volt az, aki a vádlott által

szeretett kutyának az oldalához hajtott, amely sértetti tevékenység a vádlottat további cselekvőségre motiválta, így kis mértékű sértetti közrehatás is megállapítható.

A vádlottnak a sértett azóta megbocsátott és a vádlott esetében a másodfokú eljárásban is őszinte megbánás volt tapasztalható.

Az ítélet tábla az ügyész súlyosításra irányuló jogorvoslatát nem találta alaposnak és úgy ítélte meg, hogy sem a generális, sem a speciális prevenció elvének érvényre juttatása nem indokolja végrehajtandó szabadságvesztés alkalmazását. Az eddig kifogástalan életvezetésű fiatal felnőtt vádlottnak a sértettel történő találkozásakor fel sem merült tudatában testi sérülés okozása. A sapka levételét tréfának szánta és a sapka „sorsát” sérelmező sértettnak a kutyát ért támadása indította el azt a folyamatot, amely az életveszélyes sérülés bekövetkezéséhez vezetett. A vádlott tudattartalmára helyesen vont következtetést a törvényszék az ítélet 10. oldal 1. és 3. bekezdésében.

A cselekmény elkövetésének összes körülményeit értékelve az ítélet tábla lehetőséget látott a Btk. 82. § (1), (2) bekezdés c) pontja alapján a szabadságvesztés büntetés tartamának rendelkező rész szerinti mérséklésére, így a középértéktől történő lényegesebb eltérésre és próbaidő tartamát is elegendőnek találta a Btk. 85. § (1), (2) bekezdése alapján 2 évben meghatározni.

A törvényszék egyéb rendelkezései helyesnek bizonyultak ezért az ítélet tábla az elsőfokú bíróság ítéletét a jelzett körben a Be. 372. § (1) bekezdése alapján megváltoztatta, míg helyes rendelkezéseit a Be. 371. § (1) bekezdésére utalással helyben hagyta.

Debrecen, 2015. február 24.

Dr. Balla Lajos sk. a tanács elnöke, Szabóné Dr. Szentmiklóssy Eleonóra sk. a tanács tagja, előadó, Dr. Nagy Éva sk. a tanács tagja.

Záradék: A Nyíregyházi Törvényszék 1.B.573/2014/7. számú ítélete a másodfokú határozatban írt változtatással 2015. február 24. napján jogerős és a szabadságvesztés büntetés kivételével végrehajtható.

Debrecen, 2015. február 24.

. Balla Lajos sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

kiadó

